

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

16. märts 2023*

Apellatsioonkaebus – Dumping – Hiinast pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) import – Rakendusmäärus (EL) 2016/2146, millega tühistatakse kahe eksportiva tootja hinnakohustuse heakskiit, mis anti vastavalt rakendusotsusele 2013/707/EL – Esimeses kohtuastmes esitatud hagi vastuvõetavus – ELTL artikli 263 neljas lõik – Otsese puutumuse kriteerium – ELTL artikkel 277 – Õigusvastasuse väide – Vastuvõetavus – Põhjendatud huvi esitada hagi akti peale, mis on vaidlustatud akti õiguslik alus – Määrus (EL) 2016/1036 – Artikli 8 lõige 9 – Määrus (EL) 2016/1037 – Artikli 13 lõige 9 – Euroopa Komisjoni poolt hinnakohustuse heakskiidu tühistamise tagajärjed – Rakendusmäärus (EL) nr 1238/2013 – Artikkel 3 – Rakendusmäärus (EL) nr 1239/2013 – Artikkel 2 – Tollimaksumabastuse kasutamise õiguse minetamine – Rakendusmäärus (EL) 2016/2146 – Artikkel 2 – Kinnitusarvete kehtetuks tunnistamine – Tollimaksu sissenõutavus seoses kõigi asjaomaste tehingutega – Tagasiulatuva jõu puudumine

Liidetud kohtuasjades C-439/20 P ja C-441/20 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel vastavalt 18. ja 21. septembril 2020 esitatud kaks apellatsioonkaebust,

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Luengo ja T. Maxian Rusche,

apellant kohtuasjas C-439/20 P,

teised menetlusosalised:

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, asukoht Changzhou (Hiina), esindajad: *advocaat* P. Heeren ning *avocats* Y. Melin ja B. Vigneron, hiljem *advocaat* P. Heeren ja *avocat* Y. Melin,

hageja esimeses kohtuastmes,

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: H. Marcos Fraile, keda abistas *avocat* N. Tuominen,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

ja

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: H. Marcos Fraile, keda abistas *avocat* N. Tuominen,

apellant kohtuasjas C-441/20 P,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

teised menetlusosalised:

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, asukoht Changzhou, esindajad: *advocaat* P. Heeren ning *avocats* Y. Melin ja B. Vigneron, hiljem *advocaat* P. Heeren ja *avocat* Y. Melin,

hageja esimeses kohtuastmes,

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Luengo ja T. Maxian Rusche,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president C. Lycourgos ning kohtunikud L. S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin (ettekandja) ja O. Spineanu-Matei,

kohtujurist: G. Pitruzzella,

kohtusekretär: ametnik M. Longar,

arvestades kirjalikku menetlust ja 6. aprilli 2022. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 14. juuli 2022. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Euroopa Komisjon ja Euroopa Liidu Nõukogu (edaspidi koos „institutsioonid“) paluvad oma apellatsioonkaebustes tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 8. juuli 2020. aasta otsuse Jiangsu Seraphim Solar System vs. komisjon (T-110/17, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2020:315) – millega Üldkohus tühistas komisjoni 7. detsembri 2016. aasta rakendusmääruse (EL) 2016/2146, millega tühistatakse kahe eksportiva tootja hinnakohustuse heakskiit, mis anti vastavalt rakendusotsusele 2013/707/EL, millega kinnitatakse pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) importi käsitlevate dumpingu- ja subsiidiumivastaste menetlustega, lõplike meetmete kohaldamise ajaks (ELT 2016, L 333, lk 4; edaspidi „vaidlusalune määrus“) – artikli 2 osas, milles see puudutab Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd-d (edaspidi „Jiangsu Seraphim“).

Õiguslik raamistik

Dumpinguvastane alusmäärus

- 2 Kõnealuse dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise ajal sisaldasid normid, mis reguleerisid Euroopa Liidu poolt dumpinguvastaste meetmete võtmist, nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruses (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51; parandus ELT 2010, L 7, lk 22).

3 Selle määruse artikli 23 kohaselt tunnistati selle määrusega kehtetuks nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), mida oli muudetud muu hulgas nõukogu 8. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 461/2004 (ELT 2004, L 77, lk 12; ELT eriväljaanne 11/10, lk 150).

4 Määruse nr 461/2004 põhjendustes 18 ja 19 oli märgitud:

„(18) [Määruse nr 384/96] artikli 8 lõikega 9 nähakse muu hulgas ette, et kui osapool taganeb kohustustest, kehtestatakse lõplik tollimaks artikli 9 kohaselt asjaolude alusel, mis on kindlaks tehtud kohustuse võtmisele aluseks saanud uurimise käigus. Nimetatud säte on viinud aeganõudva kaheastmelise menetluseni, mis koosneb komisjoni otsusest kohustuse heakskiitmise tühistamise kohta ja nõukogu määrusest tollimaksu uue kehtestamise kohta. Võttes arvesse, et nimetatud säte ei jäta nõukogule kaalutusõigust kehtestava tollimaksu kehtestamise või selle taseme suhtes, kui kohustust on rikutud või sellest taganetud, peetakse asjakohaseks muuta artikli 8 lõigete 1, 5 ja 9 sätteid, et teha selgemaks komisjoni vastutus ning võimaldada kohustusest taganemist ja tollimaksu kohaldamist koondada ühte õigusakti. Samuti tuleb tagada, et kohustusest taganemise menetlus lõpetatakse tavaliselt kuue kuuga ja igal juhul hiljemalt üheksa kuuga, et tagada kehtiva meetme nõuetekohane täitmine.

(19) Põhjendust 18 kohaldatakse *mutatis mutandis* [nõukogu 6. oktoobri 1997. aasta määruse (EÜ) nr 2026/97 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1997, L 288, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 78), muudetud nõukogu 5. novembri 2002. aasta määrusega nr 1973/2002 (EÜT 2002, L 305, lk 4; ELT eriväljaanne 11/10, lk 135),] artikli 13 kohaste kohustuste suhtes.“

5 Vaidlusaluse määruse vastuvõtmise ajal reguleeris liidu poolt dumpinguvastaste meetmete kehtestamist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21; edaspidi „dumpinguvastane alusmäärus“). Dumpinguvastase alusmääruse artikli 24 esimese lõigu kohaselt tunnistas see määrus kehtetuks määruse nr 1225/2009. Vastavalt dumpinguvastase alusmääruse artiklile 25 jõustus see määrus 20. juulil 2016.

6 Dumpinguvastase alusmääruse artiklis 8 „Kohustused“ oli sätestatud:

„1. Kui on tehtud esialgne kinnitav otsus dumpingu ja kahju olemasolu kohta, võib komisjon kooskõlas artikli 15 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega heaks kiita eksportija heastavad vabatahtlikud kohustused revideerida hindu või lõpetada dumpinguhindadega eksport, kui komisjon on veendunud, et sellega on dumpingu kahjulik mõju kõrvaldatud.

Sellisel juhul ei kohalda komisjon nende kohustuste kehtimise ajal artikli 7 lõike 1 kohaselt kehtestatud ajutisi tollimakse või vastavalt olukorrale artikli 9 lõike 4 kohaselt kehtestatud lõplikke tollimakse nende äriühingute toodetud asjaomase toote impordi suhtes, mida nimetatakse komisjoni otsuses kohustuste heakskiitmise kohta ja selle hilisemates muudatustes.

Selliste kohustuste alusel toimuv hinnatõus ei tohi olla suurem, kui dumpingumarginaali kõrvaldamiseks vaja, ning see peaks olema dumpingumarginaalist väiksem, kui sellest piisab liidu tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.

[...]

9. Kui kohustuse võtnud osapool rikub kohustust või taganeb sellest või komisjon tühistab kohustuse heakskiitmise, tühistatakse kohustusele antud heakskiit komisjoni otsusega või vajaduse korral komisjoni määrusega ning hakatakse automaatselt kohaldama artikli 7 kohaselt komisjoni kehtestatud ajutist tollimaksu või artikli 9 lõike 4 kohaselt kehtestatud lõplikku tollimaksu, kui asjaomasele eksportijale on antud võimalus anda selgitusi, välja arvatud juhul, kui kõnealune eksportija on kohustusest taganenud. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui ta otsustab tühistada kohustusele antud heakskiidu.

Huvitatud isik või liikmesriik võib esitada teavet, mis sisaldab *prima facie* tõendeid kohustuse rikkumise kohta. Järgnev hindamine selle kohta, kas kohustuse rikkumine on esinenud, viiakse lõpule tavaliselt kuue kuu jooksul, kuid igal juhul hiljemalt üheksa kuu jooksul alates nõuetekohaselt põhjendatud taotluse esitamisest.

Komisjon võib kohustuste jälgimisel taotleda abi liikmesriikide pädevatelt asutustelt.

10. Ajutise tollimaksu võib kehtestada artikli 7 kohaselt parima kättesaadava teabe põhjal, kui on põhjust uskuda, et kohustust rikutakse, või kohustuse rikkumise või sellest taganemise korral, kui uurimine, mis sai kohustuse võtmise aluseks, ei ole lõpetatud.“

7 Määruse artikli 10 „Tagasiulatuvus“ lõikes 5 oli ette nähtud:

„Kohustuste rikkumise või neist taganemise korral võib nõuda lõplikke tollimakse kaupadelt, mis on lubatud vabasse ringlusse kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete rakendamist, tingimusel et import on vastavalt artikli 14 lõikele 5 registreeritud, ja mis tahes sellist tagasiulatuvat maksu ei tohi rakendada toodete suhtes, mis on imporditud enne kõnealuse kohustuse rikkumist või sellest taganemist.“

8 Määruse artikli 14 „Üldsätted“ lõikes 1 oli ette nähtud:

„Ajutised või lõplikud dumpinguvastased tollimaksud kehtestatakse määrusega ja neid nõuavad sisse liikmesriigid sellises vormis ja ulatuses ning nende kriteeriumide alusel, nagu seal sätestatud on. Selliseid tollimakse nõutakse sisse muudest impordi suhtes kehtivatest tollimaksudest, maksudest ja tasudest sõltumatult.

[...]“.

Subsiidiumivastane alusmäärus

9 Kõnealuste tasakaalustavate tollimaksude kehtestamise ajal sisaldasid Euroopa Liidu poolt subsiidiumivastaste meetmete vastuvõtmist käsitlevad sätted nõukogu 11. juuni 2009. aasta määruses (EÜ) nr 597/2009 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 188, lk 93).

10 Selle määruse artikli 34 kohaselt tunnistas see määrus kehtetuks määruse nr 2026/97, mida oli muudetud muu hulgas määrusega nr 461/2004.

- 11 Vaidlusaluse määruse vastuvõtmise kuupäeval oli liidu subsiidiumivastaste meetmete võtmine reguleeritud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrusega (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 55; edaspidi „subsiidiumivastane alusmäärus“). Subsiidiumivastase alusmääruse artikli 35 kohaselt tunnistati sellega kehtetuks määrus nr 597/2009. Subsiidiumivastane alusmäärus jõustus artikli 36 kohaselt 20. juulil 2016.
- 12 Subsiidiumivastane alusmäärus sisaldab kohustusi ja tagasiulatuvust käsitlevaid sätteid, mis on sätestatud dumpinguvastase alusmääruse vastavate sätetega sisuliselt samas sõnastuses.
- 13 Subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 1 teine lõik, artikli 13 lõige 9, artikli 13 lõige 10, artikli 16 lõige 5 ja artikli 24 lõige 1 vastavad seega sisuliselt dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 1 teisele lõigule, artikli 8 lõikele 9, artikli 8 lõikele 10, artikli 10 lõikele 5 ja artikli 14 lõikele 1.
- 14 Lisaks, kuna dumpinguvastase alusmääruse ja subsiidiumivastase alusmääruse (edaspidi koos „alusmäärused“) asjakohased sätted on sisuliselt identsed vastavalt määruses nr 1225/2009 ja määruses nr 597/2009 sisalduvate sätetega, siis viidatakse apellatsioonkaebuste läbivaatamisel – nagu tegi ka Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses – alusmäärustele, välja arvatud juhul, kui määrused nr 1225/2009 ja nr 597/2009 erinevad alusmäärustest või kui kontekst seda nõuab.

Rakendusmäärus (EL) nr 1238/2013

- 15 Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1238/2013, millega kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased meetmed Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse nimetatud impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2013, L 325, lk 1), artikli 3 lõikes 2 on sätestatud:

„Vabasse ringlusse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmisel tekib tollivõlg:

- a) kui lõikes 1 kirjeldatud impordi puhul tehakse kindlaks, et üks või mitu nimetatud lõikes loetletud tingimustest on täitmata, või
- b) kui komisjon tühistab määruse [nr 1225/2009] artikli 8 lõike 9 kohase hinnakohustuse heakskiitmise määruse või otsusega, milles viidatakse konkreetsetele tehingutele, ning tunnistab asjaomased kinnitusarve kehtetuks.“

Rakendusmäärus (EL) nr 1239/2013

- 16 Nõukogu 2. detsembri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1239/2013, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks (ELT 2013, L 325, lk 66), artikli 2 lõikes 2 on sätestatud:

„Vabasse ringlusesse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmisel tekib tollivõlg:

- a) kui lõikes 1 kirjeldatud impordi puhul tehakse kindlaks, et üks või mitu nimetatud lõikes loetletud tingimustest on täitmata, või

- b) kui komisjon tühistab määruse [nr 597/2009] artikli 13 lõike 9 kohase hinnakohustuse kinnituse määruse või otsusega, milles viidatakse konkreetsetele tehingutele, ning tunnistab asjaomased kinnitused kehtetuks.“

Vaidluse taust

- 17 Vaidluse tausta on vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–12 kirjeldatud järgmiselt:

- „1 [Jiangsu Seraphim] toodab Hiinas kristalsest ränist fotoelektrilisi mooduleid ja ekspordib neid Euroopa Liitu.
- 2 Komisjon võttis 4. juunil 2013 vastu määruse (EL) nr 513/2013, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide ja plaatide) impordi suhtes ja muudetakse määrust (EL) nr 182/2013, millega kehtestatakse registreerimisnõue selliste Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud toodete impordi suhtes (ELT 2013, L 152, lk 5).
- 3 Komisjon kiitis 2. augusti 2013. aasta otsusega 2013/423/EL, millega kiidetakse heaks pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide ja plaatide) impordi käsitleva dumpinguvastase menetlusega (ELT 2013, L 209, lk 26), heaks hinnakohustuse, mille Hiina masinate ja elektroonikatoodete impordi ja ekspordi kaubanduskoda (edaspidi „kaubanduskoda“) pakkus [Jiangsu Seraphimi] ja mitme teise eksportiva tootja nimel.
- 4 [...] Nõukogu võttis 2. detsembril 2013 vastu rakendusmääruse [nr 1238/2013] [...].
- 5 2. detsembril 2013 võttis nõukogu vastu ka rakendusmääruse [nr 1239/2013] [...].
- 6 Rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõige 2 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõige 2 näevad samas sõnastuses ette, et komisjon võib kindlaks teha tehingud, mille puhul „[tekib tollivõlg] vabasse ringlusse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmisel“ olukorras, kus hinnakohustuse heakskiit tühistatakse.
- 7 Komisjon kinnitas oma 4. detsembri 2013. aasta rakendusotsusega 2013/707/EL, millega kinnitatakse pakutud hinnakohustus, mis on seotud Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi käsitlevate dumpingu- ja subsiidiumivastaste menetlustega, lõplike meetmete kohaldamise ajaks (ELT 2013, L 325, lk 214), heakskiitu hinnakohustusele, mida oli muudetud taotluse kohaselt, mille kaubanduskoda esitas Hiina eksportivate tootjate nimel. Komisjon võttis 10. septembril 2014 vastu rakendusotsuse 2014/657/EL, millega võetakse vastu eksportivate tootjate rühma ning [kaubanduskoja] ettepanek selgituste saamiseks rakendusotsuses 2013/707 osutatud hinnakohustuse rakendamise kohta (ELT 2014, L 270, lk 6).
- 8 Hiinast pärit fotoelektriliste elementide ja moodulite impordi suhtes kohaldatav täielik väärtuseline tollimaks neile koostööd teinud äriühingutele, kes ei olnud valimisse kaasatud ja kes on kantud rakendusmääruse nr 1238/2013 I lisas ja rakendusmääruse nr 1239/2013 I lisas toodud loetellu, on 47,7%. See vastab 41,3% dumpinguvastasele tollimaksule

(rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 1 lõige 2), millele lisandub tasakaalustav tollimaks 6,4% (rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 1 lõige 2). Hinnakohustusega ja rakendusotsusega 2013/707 hõlmatud import on rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 1 alusel sellest tollimaksust vabastatud.

- 9 Komisjon teatas 11. oktoobri 2016. aasta kirjas hagejale, et kavatseb tema puhul hinnakohustuse heakskiidu tühistada, täpsustades peamised asjaolud ja kaalutlused, millele ta tugineb. Sellele kirjale oli lisatud üldist teavet sisaldav aruanne ja konkreetne aruanne [Jiangsu Seraphimi] kohta.
- 10 Konkreetsetes aruandes [Jiangsu Seraphimi] kohta märkis komisjon, et kavatseb hinnakohustuse heakskiidu tühistada ja teatas [talle] selle dokumendi 4. jaotises „Kinnitusarvete kehtetuks tunnistamine“, et kavatseb esiteks kehtetuks tunnistada kinnitusarved, mis puudutavad müüki importijale, ja teiseks kohustada tolli nõudma sisse tollivõla neil juhtudel, mil [Jiangsu Seraphim] ei olnud esitanud kauba vabasse ringlusse lubamise deklaratsiooni aktsepteerimise ajal kehtivaid kinnitusarveid.
- 11 [Jiangsu Seraphim] esitas 28. oktoobri 2016. aasta kirjas märkused komisjoni üldist teavet sisaldava aruande ja konkreetsetelt teda puudutava aruande kohta. Ta selgitas sisuliselt, et komisjon ei ole pädev arveid kehtetuks tunnistama ega kohustama tolli nõudma sisse tollimaksu, nii nagu ei oleks esitatud ühtegi kinnitusarvet. [Jiangsu Seraphimi] sõnul annab see tegelikkuses hinnakohustuse heakskiidu tühistamisele tagasiulatuvat jõu.

[...]“.

Vaidlusalune määrus

- 18 Komisjon ei muutnud oma seisukohta vaidlusaluses määruses, mille ta võttis vastu dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 alusel. Vaidlusaluse määruse artiklis 1 tühistas komisjon muu hulgas Jiangsu Seraphimi hinnakohustuse heakskiidu (edaspidi „asjaomane kohustus“).
- 19 Vaidlusaluse määruse artiklis 2 on sätestatud:

„1. Käesoleva määruse I lisas loetletud kinnitusarved tunnistatakse kehtetuks.

2. Sisse nõutakse rakendusmääruse (EL) nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 punkti b ja rakendusmääruse (EL) nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 punkti b alusel vabasse ringlusse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmise ajal tasumisele kuuluvad dumpinguvastased ja tasakaalustavad tollimaksud.“

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 20 Üldkohtu kantseleis 18. veebruaril 2017 registreeritud hagiavaldusega esitas Jiangsu Seraphim hagi, nõudes vaidlusaluse määruse artikli 2 tühistamist. Selle hagi raames esitas ta üheainsa väite, mille kohaselt rikkus komisjon vaidlusaluse määrusega dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikeid 1, 9 ja 10 ning artikli 10 lõiget 5, subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikeid 1, 9

ja 10 ning artikli 16 lõiget 5, väites esimeses kohtuastmes, et see institutsioon tühistas kinnitusarved ning kohustas seejärel liikmesriigi tolli nõudma sisse tollimaksu, nagu ei oleks ühtegi kinnitusarvet koostatud ega kauba vabasse ringlusse lubamisel tollile esitatud.

- 21 Selles hagiavalduses esitas Jiangsu Seraphim muu hulgas ka rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 õigusvastasuse väite, mis põhines rakendusmääruste nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 vastuvõtmise ajal kehtinud määruse nr 1225/2009 artikli 8 ja artikli 10 lõike 5 ning määruse nr 597/2009 artikli 13 ja artikli 16 lõike 5 väidetaval rikkumisel.
- 22 Sellega seoses täpsustas Üldkohus kõigepealt vaidlustatud kohtuotsuse punktis 27, et hagi ese on Jiangsu Seraphimi kinnitusarvete kehtetuks tunnistamise õiguspärasus ja sellest tulenevad tagajärjed eelkõige seoses tasumisele kuuluva dumpinguvastase tollimaksu ja tasakaalustava tollimaksu sissenõudmisega, mitte aga küsimus, kas komisjon toimis õiguspäraselt, kui ta tühistas oma heakskiidu hageja hinnakohustusele.
- 23 Seejärel analüüsis Üldkohus esiteks vaidlustatud kohtuotsuse punktides 28–49 esitatud vastuvõetamatuse väidet, mille esitas komisjon, keda toetab nõukogu, ja mille kohaselt Üldkohtule esitatud hagi on vastuvõetamatu, ning otsustas, et vaidlusaluse määruse artikkel 2 puudutab Jiangsu Seraphimi otseselt ja isiklikult ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses ning viimasel on samuti selles osas põhjendatud huvi.
- 24 Üldkohus järeldas seega, et hagi on vastuvõetav.
- 25 Teiseks võttis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 50–64 seisukoha õigusvastasuse väite vastuvõetavuse kohta, mille Jiangsu Seraphim esitas seoses rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõikega 2 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõikega 2.
- 26 Üldkohus leidis sellega seoses eelkõige, et kuna ei saa asuda seisukohale, et Jiangsu Seraphimil oleks 9. märtsi 1994. aasta kohtuotsusest TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) tuleneva kohtupraktika tähenduses olnud õigus vaidlustada neid sätteid ELTL artikli 263 alusel kohe pärast nende vastuvõtmist, siis saab hageja takistusega esitada nende sätete suhtes õigusvastasuse väite selle hagi raames, mis Üldkohtule oli esitatud.
- 27 Kolmandaks analüüsis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 65–152 selle hagi raames esitatud ainsa väite põhjendatust.
- 28 Sellega seoses täpsustas Üldkohus kõigepealt vaidlustatud kohtuotsuse punktis 130, et käesolevas asjas käsitletavat küsimust, nimelt hinnakohustuse – selle rikkumise või sellest taganemise tõttu – puudumisel tasumisele kuuluva dumpinguvastase tollimaksu ja subsiidiumivastase tollimaksu ajalist kehtestamist tuleb analüüsida dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 10 ja artikli 10 lõike 5 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 10 ja artikli 16 lõike 5 sätete alusel.
- 29 Seejärel lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 137 ja 138 tagasi institutsioonide pakutud tõlgenduse, mille kohaselt nende kui alusmäärusi rakendavate liidu institutsioonide pädevus nõuda selle rakendusvolituse raames, et asjaomased ettevõtjad maksaksid kogu tollimaksu, mis kuulub tasumisele vahepeal kehtetuks tunnistatud kinnitusarvetega hõlmatud tehingutelt, on tuletatud mainitud sätetest.

- 30 Leides lõpuks vaidlustatud kohtuotsuse punktides 139–151, et ükski teine institutsioonide argument ei muuda seda järeldust, tõdes Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 152, et alusmäärused ei saa olla piisav õiguslik alus nende sätete vastuvõtmisele, mille õigusvastasusele viidatakse.
- 31 Neljandaks esitas Üldkohus analüüsis, kas vaatamata sellele, et alusmäärustes puuduvad piisavad õiguslikud alused, võiksid rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõige 2 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõige 2 olla vaidlusaluse määruse õiguslik alus, vaidlustatud kohtuotsuse punktides 154–157 seisukoha õigusvastasuse väite kohta, mille Jiangsu Seraphim nende sätete suhtes esitas.
- 32 Analoogetel põhjustel nendega, mis toodi välja Üldkohtule esitatud hagi ainsa väite sisulise analüüsi raames seoses alusmääruste üldise ülesehitusega, nõustus nimetatud kohus selle õigusvastasuse väitega ja järeldas seega vaidlustatud kohtuotsuse punktis 158, et need sätted ei ole käesolevas asjas kohaldatavad.
- 33 Seetõttu nõustus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 160 tema menetluses olevas hagi esitatud ainsa väitega ning tühistas seetõttu vaidlusaluse määruse artikli 2.

Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded

- 34 Komisjon, keda toetab nõukogu, palub oma apellatsioonkaebuses kohtuasjas C-439/20 P Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
  - jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
  - teise võimalusena jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi põhjendamatus tõttu rahuldamata ja
  - mõista kohtukulud välja Jiangsu Seraphimilt.
- 35 Nõukogu, keda toetab komisjon, palub oma apellatsioonkaebuses kohtuasjas C-441/20 P Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
  - jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi rahuldamata ja
  - mõista kohtukulud välja Jiangsu Seraphimilt, või
  - teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtusse ja
  - jätta esimese kohtuastme ja apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulude kandmise üle otsustamine edaspidiseks.

- 36 Jiangsu Seraphim palub Euroopa Kohtul:
- jätta apellatsioonkaebused rahuldamata ja
  - mõista kohtukulud välja institutsioonidelt.
- 37 Euroopa Kohtu presidendi 7. jaanuari 2021. aasta otsusega liideti kohtuasjad C-439/20 P ja C-441/20 P suulise menetluse ja kohtuotsuse huvides.

Apellatsioonkaebused

- 38 Kohtuasja C-439/20 P apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab komisjon, keda toetab nõukogu, neli väidet, mis suures osas kattuvad kahe väitega, mille nõukogu, keda toetab komisjon, on esitanud oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kohtuasjas C-441/20 P. Seega tuleb neid väiteid selles osas analüüsida koos.
- 39 Nendes kohtuasjades esitatud esimese väite kohaselt on rikutud õigusnormi, kuna Üldkohus tunnistas vastuvõetavaks esiteks talle esitatud hagi ja teiseks Jiangsu Seraphimi esitatud õigusvastasuse väite. Kohtuasjas C-439/20 P esitatud teine ja kolmas väide ning kohtuasjas C-441/20 P esitatud teise väite esimene osa käsitlevad õigusnormi rikkumist sellega, et Üldkohus leidis, et alusmäärused ei ole vaidlusaluse määruse artikli 2 vastuvõtmiseks piisav õiguslik alus. Kohtuasjas C-439/20 P esitatud neljas väide ja kohtuasja C-441/20 P raames esitatud teise väite teine osa puudutavad määruse nr 1225/2009 artikli 14 lõike 1 ja määruse nr 597/2009 artikli 24 lõike 1 väära tõlgendamist niivõrd, kuivõrd Üldkohus leidis, et need sätted ei luba nõukogul kehtestada hinnakohustuste kontrolli süsteemi, mis hõlmaks asjaomaste arvete kehtetuks tunnistamist.

Apellatsioonkaebuste esimesed väited

Poolte argumendid

- 40 Kohtuasjade C-439/20 P ja C-441/20 P apellatsioonkaebuste esimeses väites, mis jaguneb kaheks osaks, heidavad institutsioonid Üldkohtule ette õigusnormi rikkumist tuvastusega, et esiteks Üldkohtule esitatud hagi ja teiseks Jiangsu Seraphimi poolt selle hagi raames esitatud õigusvastasuse väide on vastuvõetavad.
- 41 Apellatsioonkaebuste esimese väite esimeses osas, mis sisaldab kahte etteheidet, väidavad institutsioonid, et Üldkohus rikkus õigusnorme, kui ta leidis, et vaidlusaluse määruse artikkel 2 puudutab ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses otseselt Jiangsu Seraphimi ja et viimasel oli põhjendatud huvi nõuda selle artikli 2 tühistamist.
- 42 Esiteks rõhutavad institutsioonid seoses etteheitega, mis käsitleb vaidlustatud kohtuotsuse punkte 37, 38, 44 ja 45 ning mille kohaselt ei puudutanud viidatud artikkel 2 Jiangsu Seraphimi otseselt, et mitte Jiangsu Seraphim kui eksportiv tootja, vaid hoopis seotud importija Seraphim Solar System GmbH esitas tollideklaratsioone toodete kohta, mille suhtes Jiangsu Seraphimi väljastatud kinnitusarved olid selle määrusega kehtetuks tunnistatud, ja on seega nende arvete kehtetuks tunnistamise järel kohustatud maksma tasumisele kuuluva dumpinguvastase tollimaksu ja tasakaalustava tollimaksu. Järelikult ei ole vaidlusaluse määruse artikliga 2 Jiangsu

Seraphimi kui eksportiva tootja õiguslikku olukorda muudetud. Institutsioonid leiavad, et kui vaidlustatud kohtuotsuse punkte 37, 38 ja 44 tuleb mõista nii, et viimati nimetatud äriühingu õiguslikku olukorda on muudetud, või nii, et sellist eksportivat tootjat puudutab alati otseselt määrus, millega tühistatakse võetud hinnakohustus ja tunnistatakse kehtetuks vastavad kinnitusarved, siis on seega vaidlustatud kohtuotsuses olev järeldus väär ning seda ei saa kuidagi põhjendada nendes punktides viidatud kohtupraktikaga.

- 43 Teiseks väidavad institutsioonid teise võimalusena esitatud etteheites, mis puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkte 47 ja 48, et Üldkohus rikkus õigusnorme, kui ta leidis, et Jiangsu Seraphimil on põhjendatud huvi vaidlusaluse määruise artikli 2 vaidlustamiseks.
- 44 Seoses sellega leiavad institutsioonid, et Üldkohus ajas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 47 segamini mõisted „õigus esitada hagi“ ja „põhjendatud huvi“. Kohtuotsuse selle punkti aluseks on ka väär tõlgendus tingimusele, mille kohaselt peab hageja olema otseselt puudutatud ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses, ning ebaõige analoogia ühe sellise juhtumiga, kus komisjoni määruisega tühistati hinnakohustuse heakskiit ja kehtestati tollimaks edaspidiseks.
- 45 Käesoleval juhul kehtestas nõukogu aga tollimaksu samal hetkel, mil komisjon asjaomase hinnakohustuse heaks kiitis. Sellest järeldub, et kui Jiangsu Seraphim soovis vaidlustada tollimaksu kehtestamise, oleks ta pidanud esitama hagi nõukogu asjaomaste määruste peale, mitte aga vaidlustama üksnes kinnitusarvete kehtetuks tunnistamise ja tollimaksu sissenõudmise teise ettevõtja suhtes, kuigi tema õiguslikku olukorda ei muutnud ükski mainitud arve.
- 46 Veel leiavad institutsioonid, et Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48 mõistet „põhjendatud huvi“ vastuolus kohtupraktikaga vaikimisi tõlgendanud nii, et piisab, kui tõendada üksnes majanduslikku eelist, mis tuleneb esitatud hagi edukusest, samas kui asjakohase eelse peaks saama tuvastada seoses hageja õigusliku olukorraga. Igal juhul ei ole Jiangsu Seraphim esitanud ühtegi tõendit, et vaidlusaluse määruise artikli 2 tühistamine mõjutaks mingilgi viisil tema ärisuhet Seraphim Solar Systemiga. Lisaks ei ole tühistamisel mingit õiguslikku mõju viimati nimetatud äriühingu tollivõla olemasolule.
- 47 Apellatsioonkaebuste esimese väite teises osas, mis puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkte 57–64, heidavad institutsioonid Üldkohtule sisuliselt ette, et viimane luges ekslikult vastuvõetavaks õigusvastasuse väite, mille Jiangsu Seraphim esitas rakendusmääruise nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 punkti b ja rakendusmääruise nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 punkti b kohta (edaspidi koos „õigusvastasuse väites nimetatud sätted“).
- 48 Institutsioonid väidavad kõigepealt, et Üldkohus leidis ekslikult, et Jiangsu Seraphim ei saanud nõuda nende sätete tühistamist ja et seega ei olnud esimese kohtuastme hagejal „takistatud“ esitada seda õigusvastasuse väidet vastavalt kohtupraktikale, mis tuleneb 9. märtsi 1994. aasta kohtuotsusest TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) ja 15. veebruari 2001. aasta kohtuotsusest Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101). Nimelt nähtub eeskätt 9. novembri 2017. aasta kohtuotsusest SolarWorld vs. nõukogu (C-205/16 P, EU:C:2017:840) ja 27. märtsi 2019. aasta kohtuotsusest Canadian Solar EMEA jt vs. nõukogu (C-236/17 P, EU:C:2019:258), et Üldkohus leidis ekslikult, et Jiangsu Seraphimi ei saa lugeda isikuks, keda need sätted otseselt ja isiklikult puudutavad, ning et tal puudub põhjendatud huvi sellise tühistamishagi raames, mis oli Üldkohtule esitatud.

- 49 Lisaks eelnevale rõhutavad institutsioonid, et sätted, mida õigusvastasuse väide puudutab, on rakendusmääruste nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 teistest sätetest lahutamatud. Kui aga liidu akti mitut artiklit või – nagu käesoleval juhul – resolutsiooni tervikuna ei saa aktist lahutada, tuleb kõik selle akti õiguspärasust vaidlustavad etteheited esitada akti kui terviku vaidlustamise ajal. Seega rikkus Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 57 õigusnormi, kui ta võttis seisukoha üksnes küsimuses, kas esimese kohtuastme hageja võis vaidlustada neid sätteid, mille kohta ta esitas õigusvastasuse väite. Jiangsu Seraphim oleks võinud vaidlustada tervikuna rakendusmäärused nr 1238/2013 ja nr 1239/2013, mis on selles kontekstis asjakohane kriteerium, tuginedes sellega seoses nende määruste mis tahes konkreetse sätte õigusvastasusele. Seega minetas Jiangsu Seraphim seetõttu, et ei vaidlustanud neid rakendusmäärusi talle antud hagi esitamise tähtaja jooksul, õiguse esitada nende kohta õigusvastasuse väide.
- 50 Peale selle (ja teise võimalusena) väidavad institutsioonid, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et sama õigusvastasuse väide on vastuvõetav, kuna selles nimetatud sätted ei olnud rakendusmäärustest nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 eraldatavad, mistõttu Jiangsu Seraphim ei saanud esitada õigusvastasuse väidet üksnes nende sätete kohta, mis õigusvastasuse väites on käsitletud, vaid oleks pidanud esitama õigusvastasuse väite rakendusmääruste kohta tervikuna („pakina“). Lisaks ei ole õigusvastasuse väite esemeks olevad sätted, vastupidi sellele, mida leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 63, üldist laadi sätted, vaid üksikotsused Jiangsu Seraphimi kohta.
- 51 Lõpuks (ja kolmanda võimalusena) väidavad institutsioonid, et esimeses kohtuastmes esitatud ainus väide on tulemusetu, kuna see puudutab sätteid, mis ei ole vaidlusaluse määruse õiguslik alus. Nimelt põhines see määrus dumpinguvastase alusmääruse artiklil 8 ja subsiidiumivastase alusmääruse artiklil 13. Lisaks märgivad institutsioonid, et neile näib, et Üldkohus tuvastas Jiangsu Seraphimi õiguse esitada ELTL artikli 277 alusel õigusvastasuse väide, olles enne selle ettevõtja ainsat väidet valesti tõlgendanud nii, nagu oleks esimese kohtuastme hageja selle kontekstis väitnud, et vaidlusalune määrus ise rikub alusmääruse asjakohaseid sätteid. Nii toimides tegi Üldkohus otsuse ilmselgelt *ultra petita*.
- 52 Jiangsu Seraphim väidab, et kohtuasjade C-439/20 P ja C-441/20 P apellatsioonkaebustes esitatud esimene väide tuleb põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 53 Kõigepealt tuleb meenutada, et füüsilise või juriidilise isiku poolt ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel niisuguse akti peale esitatud hagi vastuvõetavus, mille adressaat ta ei ole, eeldab, et isikul on hagi esitamise õigus, mis esineb kahel juhul. Ühest küljest võib niisuguse hagi esitada tingimusel, et see akt puudutab isikut otseselt ja isiklikult. Teisest küljest võib selline isik esitada hagi üldkohaldatava akti peale, mis ei vaja rakendusmeetmeid, kui see akt puudutab teda otseselt (15. juuli 2021. aasta kohtuotsus *Deutsche Lufthansa vs. komisjon*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 54 Kohtuasjades C-439/20 P ja C-441/20 P esitatud apellatsioonkaebuste esimese väite esimeses osas seavad institutsioonid kõigepealt kahtluse alla eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktides 37, 38, 44 ja 45 esitatud Üldkohtu analüüsi seoses neist kahest juhust esimesega, nimelt seoses küsimusega, kas vaidlusaluse määruse artikkel 2 puudutab esimese kohtuastme hagejat otseselt ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.

- 55 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast – millele Üldkohus viitas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 36 – tuleneb, et ELTL artikli 263 neljandas lõigus ette nähtud tingimuse puhul, et hagi esemeks olev otsus peab füüsilist või juriidilist isikut otseselt puudutama, on nõutav, et samal ajal on täidetud kaks kriteeriumi, nimelt esiteks peab vaidlustatud meede avaldama otsest mõju isiku õiguslikule olukorrale ja teiseks ei või see meede jätta seda rakendama kohustatud adressaadile mingit kaalutlusõigust, kuna akti rakendamine on puhtalt automaatne ja tuleneb vaid liidu õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme (vt selle kohta eelkõige 6. novembri 2018. aasta kohtuotsus *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon*, komisjon *vs. Scuola Elementare Maria Montessori* ja komisjon *vs. Ferracci*, C-622/16 P – C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 42, ning 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus *Deutsche Lufthansa vs. komisjon*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, punkt 83).
- 56 Sellega seoses väidavad institutsioonid eelkõige, et vastupidi sellele, mida Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 44 ja 45, ei puuduta vaidlusaluse määruse artikkel 2 käesoleval juhul otse Jiangsu Seraphimi kui eksportivat tootjat viidatud kohtupraktika tähenduses, vaid Seraphim Solar Systemit kui seotud importijat, kuna viimati nimetatut oli esitanud nõutud tollideklaratsioonid ja pidi kõnealuste kinnitusarvete kehtetuks tunnistamise järel tasuma dumpinguvastase tollimaksu ja tasakaalustava tollimaksu.
- 57 Väljakujunenud kohtupraktikast, mis lähtub 21. veebruari 1984. aasta kohtuotsusest *Allied Corporation jt vs. komisjon* (239/82 ja 275/82, EU:C:1984:68, punkt 12), nähtub, et kuigi dumpinguvastase tollimaksu kehtestavad määrused on oma laadilt ja ulatuselt normatiivset laadi, võivad need puudutada otseselt ja isiklikult neid asjaomase toote tootjaid ja eksportijaid, kellele nende äritegevust puudutavaid andmeid kasutades pannakse süüks dumpingut. See kehtib üldiselt nende tootvate ja eksportivate ettevõtjate puhul, kes suudavad tõendada, et nad on institutsioonide õigusaktides identifitseeritud või neid puudutab ettevalmistav uurimine (vt viimati 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus *nõukogu vs. Growth Energy ja Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 73 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 58 Euroopa Kohus täpsustas sellega seoses, et dumpinguvastase tollimaksu kehtestav määrus ei puuduta ettevõtjat otseselt üksnes selle tõttu, et ettevõtja toodab asjaomase tollimaksuga maksustatud toodet, sest selles küsimuses on eksportijaks olemine määrava tähtsusega. Nimelt nähtub eelmises punktis viidatud kohtupraktikast, et teatavate uurimisaluse toote tootjate ja eksportijate otsene puutumus dumpinguvastase tollimaksu kehtestava määrusega on seotud just nimelt asjaoluga, et neile pannakse süüks dumpingut. Ent tootjale, kes ei ekspordi oma toodangut liidu turule, vaid piirdub müügitegevusega omamaisel turul, ei saa panna süüks dumpingut (28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus *nõukogu vs. Growth Energy ja Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 74).
- 59 Nende põhimõtete alusel tuleb esiteks märkida, et Jiangsu Seraphim toodab ja ühtlasi ekspordib rakendusmäärustes nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 nimetatud tooteid.
- 60 Teiseks tuleb tõdeda, et Jiangsu Seraphimi on nimeliselt mainitud rakendusmääruste nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 I lisas, millega kehtestati lõplik dumpinguvastane tollimaks ja lõplik tasakaalustav tollimaks, mis mõlemad on käesoleva vaidluse ese, otsuse nr 2013/423 lisas, millega komisjon kiitis heaks käesolevas kohtuasjas käsitletava hinnakohustuse, otsuse nr 2013/707 lisas, millega komisjon kinnitas selle heakskiidu, ja vaidlusaluse määruse artiklis 1, millega komisjon tühistas selle heakskiidu eeskätt Jiangsu Seraphimi osas.

- 61 Kolmandaks on oluline rõhutada, et asjaomase hinnakohustuse heakskiidu tühistamisel, mis toimus vaidlusaluse määrusega, millest tuleneb, et Jiangsu Seraphimi suhtes ei kohaldata enam rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõikes 1 ega rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõikes 1 ette nähtud tollimaksuvabastust, on asjaomaste eksportivate tootjate õiguslikule olukorrale tagajärjed, mis on võrreldavad asjaomaste eksportivate tootjate õiguslikule olukorrale avalduvate tagajärgedega selliste õigusnormide puhul, millega kehtestatakse kõnealune tollimaks. Käesoleva kohtuotsuse punktis 57 viidatud kohtupraktikast tuleneb aga, et võib järeldada, et asjaomased õigusnormid puudutavad selliseid eksportivaid tootjaid otseselt.
- 62 Täpsemalt näeb vaidlusaluse määruse artikkel 2 ette, et Jiangsu Seraphimi väljastatud kinnitusarved, mis on loetletud selle määruse I lisas, tunnistatakse kehtetuks ning sellest tulenevalt tuleb lõplik dumpinguvastane tollimaks ja tasakaalustav tollimaks kinnitusarvetel märgitud tehingutelt sisse nõuda, nagu märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 44.
- 63 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et need sätted mõjutasid otseselt Jiangsu Seraphimi õiguslikku olukorda, kuna need mõjutavad tingimata tehinguid, mille osaline on esimese kohtuastme hageja, ja neid tehinguid reguleerivad lepingulisi suhteid. Lisaks ei ole institutsioonid kahtluse alla seadnud Üldkohtu järeldust, mis on esitatud ka vaidlustatud kohtuotsuse punktis 44 ja mille kohaselt ei jätnud need sätted liikmesriigi tollile mingit kaalutusõigust seoses kõnealuste arvete kehtetuks tunnistamise ja sellest tulenevalt tasumisele kuuluva tollimaksu sissenõudmisega.
- 64 Eeltoodust tuleneb, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 45, et vaidlusaluse määruse artikkel 2 puudutab Jiangsu Seraphimi otseselt.
- 65 Lisaks tuleb seoses institutsioonide etteheitega, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 47 ja 48, et Jiangsu Seraphimil oli põhjendatud huvi nõuda artikli 2 tühistamist, meenutada väljakujunenud kohtupraktikat, mille kohaselt on füüsilise või juriidilise isiku esitatud tühistamishagi vastuvõetav üksnes siis, kui tal on vaidlustatud akti tühistamiseks põhjendatud huvi. Selline huvi eeldab, et selle akti tühistamine võib iseenesest tekitada õiguslikke tagajärgi ja et hagi tulemusel võib selle esitanud isik saada mingit kasu (17. septembri 2015. aasta kohtuotsus *Mory jt vs. komisjon*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 55, ja 27. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Canadian Solar Emea jt vs. nõukogu*, C-236/17 P, EU:C:2019:258, punkt 91).
- 66 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et isegi kui tegemist on erinevate tingimustega, ei ole välistatud, et teatud tegurid või asjaolud võivad tõendada korraga nii hageja õigust esitada hagi liidu akti peale ja eelkõige ühte selle õiguse teostamise kriteeriumi, nagu asjaolu, et akt puudutab teda otseselt, kui ka hageja põhjendatud huvi esitada selle akti peale hagi.
- 67 Seega võis Üldkohus käesoleval juhul vaidlustatud kohtuotsuse punktis 47 võtta Jiangsu Seraphimi põhjendatud huvi kindlaks tegemiseks arvesse peamiselt samu tegureid kui käesoleva kohtuotsuse punktides 57–63, käsitledes vaidlusaluse määruse artikli 2 otsest mõju selle ettevõtja õiguslikule olukorrale, see tähendab esimese kohtuastme hageja väljastatud kinnitusarvete kehtetuks tunnistamist ja seega nende kinnitusarvete esemeks olevate tehingute osas tollimaksu sissenõudmist, ilma et sellest oleks võimalik järeldada – vastupidi institutsioonide väidetule –, et Üldkohus rikkus õigusnormi sellega, et ajas segi mõisted „hagi esitamise õigus“ ja „põhjendatud huvi“, või tõlgendas sellega seoses vääralt tingimust, et hagi esemeks olev akt peab hagejat otseselt mõjutama ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.

- 68 Järgmiseks tuleb tõdeda, et nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 38 sisuliselt märkis, võis Üldkohus põhjendatult järeldada, et Jiangsu Seraphimi väljastatud kinnitusarvete kehtetuks tunnistamine ja korraldus nõuda nende arvete esemeks olevatelt tehingutelt sisse tasumisele kuuluv lõplik tollimaks kujutavad endast õiguslikke tegureid, mis kahjustavad esimese kohtuastme hagejat kui asjaomaste toodete eksportivat tootjat ja mille kõrvaldamine toob seega kaasa viimati nimetatule kasu käesoleva kohtuotsuse punktis 65 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 69 Sellest järeldub, et sõltumata sellest, kas või mil määral on käesoleval juhul asjakohane kohtupraktika, millele Üldkohus viitas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 47, võis Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 49 põhjendatult järeldada, et Jiangsu Seraphimil oli põhjendatud huvi esitada vaidlusaluse määruse artikli 2 peale tühistamishagi.
- 70 Seda järeldust ei saa pealegi kahtluse alla seada institutsioonide etteheide, et kõnealune tollimaks oli juba kehtestatud vastava hinnakohustuse heakskiitmise ajal, sest põhjendatud huvi tingimuse osas tuleb kindlaks teha, kas selline huvi ja seega täpsemalt kahjustav olukord, mille esitatud hagi abil saab kõrvaldada, on püsiv ja olemas veel igal juhul hetkel, kui hagi esitati (vt selle kohta 6. septembri 2018. aasta kohtuotsus *Bank Mellat vs. nõukogu*, C-430/16 P, EU:C:2018:668, punkt 50, ja 27. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Canadian Solar Emea jt vs. nõukogu*, C-236/17 P, EU:C:2019:258, punkt 92).
- 71 Lõpuks tuleb seoses institutsioonide vastuväidetega Üldkohtu hinnangutele vaidlustatud kohtuotsuse punktis 48 märkida ainult seda, et nagu Üldkohus ka ise märkis, on selles punktis esitatud põhjendus lisatud vaid ammendavuse huvides. Seetõttu tuleb see argument tagasi lükata, kuna see on edutu (vt selle kohta 17. septembri 2020. aasta kohtuotsus *Troszczynski vs. parlament*, C-12/19 P, EU:C:2020:725, punkt 60 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 72 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et kohtuasjades C-439/20 P ja C-441/20 P esitatud apellatsioonkaebuste esimese väite esimene osa tuleb tagasi lükata.
- 73 Apellatsioonkaebuste esimese väite teises osas heidavad institutsioonid Üldkohtule ette õigusnormide rikkumist sellega, et ta otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 57–64, et Jiangsu Seraphimi õigusvastasuse väide rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 kohta on vastuvõetav.
- 74 Seoses institutsioonide esimesena esitatud argumendiga, mille kohaselt sisuliselt Üldkohus eksis, kui ta leidis 9. märtsi 1994. aasta kohtuotsusest *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90) ja 15. veebruari 2001. aasta kohtuotsusest *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101) tulenevat kohtupraktikat arvestades, et Jiangsu Seraphim ei saanud esitada ELTL artikli 263 alusel hagi otse selles õigusvastasuse väites käsitletud sätete peale pärast nende vastuvõtmist, mistõttu esimese kohtuastme hagejal ei olnud „takistust“ esitada ELTL artikli 277 alusel õigusvastasuse väide esimeses kohtuastmes esitatud hagi raames, tuleb märkida, et kuigi Üldkohus analüüsis eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktides 62 ja 63 ka küsimust, kas õigusvastasuse väite esemeks olevad sätted puudutasid esimese kohtuastme hagejat otseselt ja olenevalt olukorrast isiklikult, nähtub eeskätt vaidlustatud kohtuotsuse punktist 64, et ta tunnistas selle õigusvastasuse väite vastuvõetavaks, kuna Jiangsu Seraphimil puudus põhjendatud huvi nende sätete vaidlustamiseks vahetult pärast nende vastuvõtmist.

- 75 Selles küsimuses rõhutas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58, et rakendusmääruse nr 1238/2013 artikkel 3 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikkel 2 kujutasid endast Jiangsu Seraphimi kasuks tehtud erandeid selles mõttes, et asjaomaste liitu imporditavate toodete suhtes ei kohaldata lõpliku dumpinguvastase tollimaksu ja lõpliku tasakaalustava tollimaksu tasumise kohustust tingimusel, et hinnakohustustes ette nähtud tingimused on täidetud.
- 76 Mis puudutab konkreetsemalt rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 punkti b ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 punkti b, siis märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 59 ja 60, et nende sätete eesmärk on üksnes anda komisjonile õigus tühistada konkreetsele kohustusele antud heakskiit ja tunnistada kehtetuks vastavad kinnitusarved, nii et nende sätete ebasoodsad tagajärjed said ilmnedä vaid kindlate tulevaste meetmete vahendusel, nimelt siis, kui komisjon tühistab hinnakohustusele antud heakskiidu ja seejärel tunnistab kehtetuks vastavad kinnitusarved ja kui on sisse nõutud nende arvete esemeks olevate tehingute osas tasumisele kuuluv tollimaks.
- 77 Neil asjaoludel võis Üldkohus õigusnormi rikkumata põhimõtteliselt järeldada vaidlustatud kohtuotsuse punktides 61 ja 62, et õigusvastasuse väite esemeks olevate sätete vastuvõtmise kuupäeval või selle vastuvõtmise järgsel ajal oli nende sätete kohaldamine Jiangsu Seraphimi suhtes endiselt hüpoteetiline ja et esimese kohtuastme hageja põhjendatud huvi ei saa tugineda pelgalt sellele võimalusele, arvestades, et vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 70 mainitule peab selline põhjendatud huvi olema hagi esitamise kuupäevaks tekkinud ja endiselt olemas ega tohi seonduda tulevikus tekkida võiva ja hüpoteetilise olukorraga (vt selle kohta 27. märtsi 2019. aasta kohtuotsus *Canadian Solar Emea jt vs. nõukogu*, C-236/17 P, EU:C:2019:258, punkt 92).
- 78 Üldkohus märgib, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt väljendab ELTL artikkel 277 üldpõhimõtet, mis tagab igale menetlusosalisele õiguse talle adresseeritud liidu otsuse ELTL artikli 263 alusel tühistamise eesmärgil täiendavalt vaidlustada institutsioonide varasemate aktide kehtivus, mis on vaidlustatud akti aluseks, juhul kui menetlusosalisel ei olnud õigust esitada ELTL artikli 263 alusel hagi nende aktide vastu, mille tagajärgi ta peab taluma, kuid mille tühistamist ta ei ole saanud nõuda (vt selle kohta 6. märtsi 1979. aasta kohtuotsus *Simmenthal vs. komisjon*, 92/78, EU:C:1979:53, punkt 39, ja 8. septembri 2020. aasta kohtuotsus komisjon ja nõukogu vs. *Carreras Sequeros jt*, C-119/19 P ja C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 67).
- 79 Sellest kohtupraktikast tuleneb, et akti õigusvastasuse väite vastuvõetavus sõltub paratamatult tingimusest, et hagejal, kes sellele tugineb, ei olnud õigust esitada hagi otse selle akti tühistamiseks (17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus *BP vs. FRA*, C-601/19 P, ei avaldata, EU:C:2020:1048, punkt 27).
- 80 Järelikult võis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 64 põhjendatult järeldada, et kuna Jiangsu Seraphimil ei olnud põhjendatud huvi vaidlustada kohe pärast vastuvõtmist neid sätteid, mida õigusvastasuse väide puudutas, siis ei „takistanud“ miski tal esitada õigusvastasuse väidet esimeses kohtuastmes esitatud hagi raames.
- 81 Seda järeldust ei lükka ümber asjaolu, et võidakse tuvastada õigusnormi rikkumine vaidlustatud kohtuotsuse punktis 63, kuna Üldkohus leidis ekslikult, et õigusvastasuse väite esemeks olevad sätted ei ole üksikotsused, vaid tegu on üldsätetega. Järelikult tuleb apellatsioonkaebuste esimese väite teise osa põhjendamiseks esitatud esimene argument tagasi lükata.

- 82 Mis puutub institutsioonide poolt teisena ja teise võimalusena esitatud argumenti, mille kohaselt sisuliselt rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta tunnistas esimese kohtuastme hageja esitatud õigusvastasuse väite vastuvõetavaks, kuigi ta oleks pidanud tuvastama, et õigusvastasuse väite esemeks olevad sätted olid ülejäänud rakendusmäärustest nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 lahutamatud ning õigusvastasuse väide oleks tulnud esitada nende rakendusmääruste suhtes tervikuna, siis tuleb märkida, et vastuvõetamatuse alus, mis tuleneb 9. märtsi 1994. aasta kohtuotsusest TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) ja 15. veebruari 2001. aasta kohtuotsusest Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101) ning mille komisjon, keda toetas nõukogu, esimeses kohtuastmes esitas, tugines ELTL artiklis 263 nimetatud hagi aegumisele, mitte aga asjaolule, et need sätted olid viidatud rakendusmääruste muudest sätetest lahutamatud.
- 83 Tuleb märkida, et Euroopa Kohtu kodukorra artikli 170 lõike 1 kohaselt ei või apellatsioonkaebuses muuta Üldkohtu menetluses olnud hagi eset. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on Euroopa Kohtu pädevus apellatsioonimenetluses piiratud Üldkohtus arutatud väidetele ja argumentidele antud õigusliku hinnangu kontrollimisega. Pool ei saa seega esitada esimest korda Euroopa Kohtus väidet, mida ta ei ole esitanud Üldkohtus, kuna see võimaldaks tal Üldkohtus arutatud asjaga võrreldes laiendada vaidluse ulatust Euroopa Kohtus, kellel on apellatsioonimenetluses piiratud pädevus (6. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus Sigma Alimentos Exterior vs. komisjon, C-50/19 P, EU:C:2021:792, punktid 37 ja 38).
- 84 Seega tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata institutsioonide etteheide, et õigusvastasuse väites nimetatud sätted on rakendusmääruste nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 teistest sätetest lahutamatud, sest see etteheide esitati esimest korda alles apellatsioonkaebuste raames.
- 85 Kolmandana on samadel põhjustel vastuvõetamatu ka etteheide, mis on samuti esitatud teise võimalusena ja mille kohaselt Jiangsu Seraphimi esimeses kohtuastmes esitatud õigusvastasuse väide ei saa olla tulemuslik, kuna see on suunatud sätete vastu, mis ei ole vaidlusaluse määruse õiguslik alus.
- 86 Mis puutub institutsioonide viimasesse ja kolmanda võimalusena esitatud argumenti, mille kohaselt sisuliselt Üldkohus tõlgendas selle õigusvastasuse väite üle otsustades väärtalt esimeses kohtuastmes esitatud ainsat väidet nii, nagu oleks hageja selles väitnud, et vaidlusaluses määruks on rikutud otseselt alusmääruse asjakohaseid sätteid, ehkki esimeses kohtuastmes esitatud hagiavaldus seda väidet ei sisaldanud, mistõttu Üldkohus tegi otsuse *ultra petita*, siis piisab, kui tõdeda, et selle hagiavalduse sõnastusest nähtub, et viidatud ainus väide tugines otsesõnu dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõigetele 1, 9 ja 10 ning artikli 10 lõikele 5 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõigetele 1, 9 ja 10 ning artikli 16 lõikele 5, ning et see ainus väide oli esitatud koos õigusvastasuse väitega, mis puudutas rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 punkti b ning rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 punkti b.
- 87 Seega tuleb see argument põhjendamatus tõttu tagasi lükata.
- 88 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et kohtuasjades C-439/20 P ja C-441/20 P esitatud apellatsioonkaebuste esimese väite teine osa tuleb tagasi lükata.
- 89 Kõike eelnevat arvestades tuleb mõlema apellatsioonkaebuse esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Kohtuasja C-439/20 P apellatsioonkaebuse teine ja kolmas väide ning kohtuasja C-441/20 P apellatsioonkaebuse teise väite esimene osa

Poolte argumendid

- 90 Kohtuasja C-439/20 P apellatsioonkaebuse teises ja kolmandas väites ning kohtuasja C-441/20 P apellatsioonkaebuse teise väite esimeses osas heidavad institutsioonid Üldkohtule sisuliselt ette seda, et ta rikkus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 115–152 õigusnormi, leides, et alusmäärused ei ole piisav õiguslik alus, et võtta vastu vaidlusaluse määruse artikkel 2, mis käsitles Jiangsu Seraphimi kinnitusarvete kehtetuks tunnistamist ja neis arvetes käsitletud kauba vabasse ringlusse lubamise deklaratsiooni aktsepteerimise hetkel tasumisele kuuluva dumpinguvastase tollimaksu ning tasakaalustava tollimaksu sissenõudmist.
- 91 Täpsemalt kohtuasja C-439/20 P apellatsioonkaebuse teises väites ja kohtuasja C-441/20 P apellatsioonkaebuse teise väite esimeses osas heidavad institutsioonid Üldkohtule ette eelkõige seda, et ta rikkus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 119, 129–132, 138, 140–147 ja 151 õigusnormi, kuna ta kvalifitseeris asjaomaselt impordilt tollimaksu sissenõudmise „tagasiulatuvaks“.
- 92 Institutsioonide sõnul ei põhjendanud Üldkohus esiteks oma oletust, et tollimaks nõuti sisse „tagasiulatuvalt“, kuigi see oletus on vaidlustatud kohtuotsuse nimetatud punktide aluseks ja on selle kohtuotsuse punktides 128–138 Üldkohtu poolt alusmääruste asjaomastele sätetele antud tõlgenduse „keskmes“.
- 93 Teiseks leiavad institutsioonid, et kvalifitseerides kõnealuse tollimaksu sissenõudmise „tagasiulatuvaks“, on Üldkohus rikkunud õigusnorme eelkõige dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 10 ja artikli 10 lõike 5 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 10 ja artikli 16 lõike 5 tõlgenduses. Need sätted on nimelt piisav õiguslik alus tollimaksu sissenõudmiseks impordilt, mis on loetud asjaomast hinnakohustust rikkuvaks.
- 94 Sellega seoses rõhutavad institutsioonid, et küsimus ei ole mitte selles, millal asjaomaselt impordilt tollimaks sisse nõutakse, vaid selles, kas see asjasse puutuv imporditud kaup lubati vabasse ringlusse pärast selle tollimaksu kehtestamist. Selle kindlaks tegemisel, kas nimetatud tollimaksu sissenõudmine on tagasiulatuva jõuga, on niisiis määrava tähtsusega kriteerium asjaomase meetme kehtestamise kuupäev. Käesoleval juhul nähtub aga rakendusmäärustest nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 selgelt, et kõnealuse impordi suhtes kehtestati tollimaks 2013. aastal ehk enne vabasse ringlusse lubamist seoses impordiga, mida hõlmasid kehtetuks tunnistatud kinnitusarved. Vaidlusalune määrus tõi kaasa üksnes selle tollimaksu sissenõudmise.
- 95 Kohtuasja C-439/20 P apellatsioonkaebuse kolmanda väitega heidavad institutsioonid Üldkohtule sisuliselt ette seda, et viimane tõlgendas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 119, 129–138, 140–147 ja 151 valesti dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikeid 1, 9 ja 10 ning artikli 10 lõiget 5 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikeid 1, 9 ja 10 ning artikli 16 lõiget 5, kuna ta leidis, et need sätted ei ole käesolevas asjas kohaldatavad. Üldkohus jättis ekslikult tähelepanuta institutsioonide tõlgenduse nendele sätetele.
- 96 Institutsioonid märgivad kõigepealt, et samad sätted, mida on muudetud määrusega nr 461/2004, kujutavad endast tegelikult piisavat õiguslikku alust tollimaksu sissenõudmiseks impordilt, mille puhul on tuvastatud asjaomase hinnakohustuse rikkumine. Üldkohus jättis vaidlustatud

kohtuotsuse punktides 115–118 täielikult tähelepanuta selle, et sellise muudatusega on lõplik tollimaks kehtestatud alates kõnealuse hinnakohustuse heakskiitmisest, mitte aga alles siis, kui see kohustus on kehtetuks tunnistatud. Seega ei kehtestatud seda tollimaksu tagasiulatuvalt.

- 97 Institutsioonide sõnul on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 119 rikutud kahte õigusnormi, kuna Üldkohus leidis, et tollimaksu sissenõudmine impordilt, mille puhul rikuti kõnealust hinnakohustust, piirdus kahe olukorraga, mis on ette nähtud dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikes 10 ja artikli 10 lõikes 5 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikes 10 ja artikli 16 lõikes 5.
- 98 Esiteks käsitlevad need sätted institutsioonide sõnul tollimaksu tagasiulatuvat kohaldamist, mis tähendab – vastupidi sellele, mida näeb ette vaidlusalune määrus – tollimaksu sissenõudmist vabasse ringlusse lubatud kauba impordilt enne lõpliku tollimaksu kehtestamist. Teiseks moonutas Üldkohus 2004. aastal määрусesse tehtud muudatust. Need kaks sätestatud olukorda puudutavad nimelt üksnes olukorda, kus nõukogu ei ole kehtestanud kõnealuse hinnakohustuse heakskiitmise ajaks lõplikku tollimaksu.
- 99 Institutsioonid leiavad seejärel, et alusmääruste preambuli põhjendused, millele Üldkohus tugineb vaidlustatud kohtuotsuse punktides 132–137, ei ole asjakohased. Vastupidi sellele, mida Üldkohus selle kohtuotsuse punktis 144 tuvastas, tuleb arvesse võtta määruse nr 461/2004 põhjendusi 18 ja 19. Järelikult, vastupidi sellele, mida märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 138, ei piira erinormid, mis käsitlevad ajutise tollimaksu kehtestamist alles pärast hinnakohustuse rikkumist või tühistamist ning selle tollimaksu tagasiulatuvat kehtestamist, sellise tollimaksu sissenõudmist, mis on varem kehtestatud impordile, mille puhul tuvastatakse, et see ei vasta asjaomase hinnakohustuse vormilistele või sisulistele tingimustele.
- 100 Lõpuks väidavad institutsioonid, et Üldkohtu järeldused eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktides 141, 145 ja 146 on väärad.
- 101 Jiangsu Seraphim väidab, et Üldkohus lükkas põhjendatult tagasi institutsioonide esitatud tõlgenduse ja et institutsioonide esitatud väited tuleb seega põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 102 Sellega seoses on selle ettevõtja sõnul vaidlusaluses määрусes esiteks kehtestatud tagasiulatuvalt tollimaks, minnes kaugemale sellest, mida alusmäärused lubavad. Seega järeldas Üldkohus õigesti, et need määрусed ei ole piisav õiguslik alus vaidlusaluse määрусuse sätete vastuvõtmiseks.
- 103 Teiseks tuleneb Jiangsu Seraphimi väitel hinnakohustuse tingimuste rikkumise korral dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikest 9 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikest 9, et tollimaksu, mida selle hinnakohustuse heakskiitmise tulemusena ei kohaldata, kohaldatakse automaatselt impordile, mis toimus alates kuupäevast, mil nimetatud hinnakohustus kehtetuks tunnistati, mitte aga varasemale impordile.
- 104 Nagu Üldkohus leidis, ei saa alusmäärustega loodud süsteemis asjaomaste hinnakohustuste rikkumise tõttu sissenõudmisele kuuluvat tollimaksu kehtestada tagasiulatuvalt väljaspool neid menetluslikke piiranguid, mis on kehtestatud dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikes 10 ja artikli 10 lõikes 5 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikes 10 ja artikli 16 lõikes 5. Liidu õigusega ei ole komisjonile mitte mingil juhul antud pädevust kinnitusarveid kehtetuks tunnistada ja kohustada liikmesriigi tolli nõudma tagasiulatuvalt sisse lõpliku tollimaksu varasemalt impordilt, mispuhul kaup on ilma registreerimata ja ajutist tollimaksu kehtestamata vabasse ringlusse lubatud. Jiangsu Seraphimi arvates oli 2004. aastal tehtud muudatuste ainus

eesmärk ühelt poolt võimaldada hinnakohustuse tühistamist ja asjaomase tollimaksu kehtestamist vaid ühe õigusaktiga, tehes lõpu „varem kehtinud koormavale kaheastmelisele menetlusele“, mis nägi ette nii komisjoni kui ka nõukogu sekkumise, ja teiselt poolt määrata kohustuslikud aegumistähtjad hinnakohustuste eeldatavate rikkumiste uurimiste lõpetamiseks.

Euroopa Kohtu hinnang

- 105 Kohtuasja C-439/20 P apellatsioonkaebuse teine ja kolmas väide ning kohtuasja C-441/20 P apellatsioonkaebuse teise väite esimene osa on suunatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 115–152 esitatud põhjenduste vastu, millega Üldkohus nõustus sisuliselt Jiangsu Seraphimi esimeses kohtuastmes esitatud hagi põhjenduseks esitatud ainsa väitega, mille eesmärk oli tõendada, et komisjon rikkus vaidlusaluse määruse artikliga 2 esiteks dumpinguvastase alusmääruse artikleid 8 ja 10 ning teiseks subsiidiumivastase alusmääruse artikleid 13 ja 16, kui ta tunnistas kehtetuks kinnitusarved ja andis korralduse nõuda sisse tollimaks, mida tuli tasuda hetkel, kui nende kinnitusarvete esemeks olevat importi käsitlevad kauba vabasse ringlusse lubamise deklaratsioonid aktsepteeriti.
- 106 Institutsioonide poolt nende väidete ja väiteosa toetuseks esitatud etteheidete kohaselt, mida tuleb analüüsida koos, taunivad nad sisuliselt seda, et Üldkohus tõlgendas väärtalt alusmäärusi ja eelkõige nimetatud sätteid nende kontekstis, kuivõrd Üldkohus kvalifitseeris vaidlusaluse määruse artiklis 2 nimetatud meetmed ekslikult „tagasiulatuvaks“ ja leidis muu hulgas, et need sätted ei luba institutsioonidel võtta neid meetmeid kõnealuse hinnakohustuse heakskiidu tühistamise tagajärjel.
- 107 Sellega seoses tuleb märkida, et selleks, et jõuda vaidlustatud kohtuotsuse punktis 152 esitatud järeldusele, mille kohaselt ei saa alusmäärused olla piisav õiguslik alus vaidlusaluse määruse artikli 2 vastuvõtmiseks, leidis Üldkohus kõigepealt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 115–119, et kuna käesolevas asjas oli tema hinnangul tegemist dumpinguvastase tollimaksu ja tasakaalustava tollimaksu kehtestamisega, mida oleks tulnud tasuda, kui vahepealsel ajal ei oleks esinenud hinnakohustuse rikkumist, siis ei reguleerinud seda olukorda ei dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõige 10 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõige 10 ega dumpinguvastase alusmääruse artikli 10 lõige 5 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 16 lõige 5, mistõttu ei kuulu käesolev juhtum ühegi olukorra alla, mida on alusmäärustes otsesõnu käsitletud, ja tuleb analüüsida, ega ei olnud ühtegi teist õiguslikku alust vaidlusaluse määruse artikli 2 vastuvõtmiseks.
- 108 Seejärel välistas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 130–138, et see võis nii olla, kuna alusmääruste ülesehitusest ja eesmärkidest ning eelkõige nende põhjendustest nähtub esiteks, et liidu seadusandja soovis alusmääruses sõnaselgelt sätestada korra, mille kohaselt on institutsioonidel pärast seda, kui hinnakohustuse heakskiit tühistatakse, õigus kehtestada tagasiulatuvalt tasumisele kuuluv tollimaks, ning teiseks, et nende määruste eespool viidatud sätted loetlesid piiritletud olukorrad, milles selline tagasiulatuv tollimaksu kohaldamine oli lubatud.
- 109 Sellest järeldas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 137 ja 138 eelkõige, et see kaalutusõigus ei saa põhineda dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 9 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 9 sõnastusel, mille kohaselt kohaldatakse tollimaksu automaatselt pärast hinnakohustuse heakskiidu tühistamist, ega dumpinguvastase alusmääruse artikli 14 lõike 1 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 24 lõike 1 sõnastusel, kuna neis on sätestatud tollimaksu sissenõudmise muud „kriteeriumid“.

- 110 Lõpuks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 139–151, et seda hinnangut ei muuda ükski teine institutsioonide esitatud etteheide, näiteks asjaomaste hinnakohustuste tõhusat kontrolli ja karistamist puudutav väide.
- 111 Selleks et analüüsida, kas Üldkohus on alusmääruse tõlgenduses rikkunud õigusnormi, tuleb kõigepealt meenutada, et esiteks tühistas komisjon vaidlusaluse määruse artiklis 1 asjaomase hinnakohustuse heakskiidu vastavalt dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikele 1 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikele 1 ning teiseks tunnistas vaidlusaluse määruse artiklis 2 selle tühistamise tagajärjel kehtetuks asjaomased kinnitusarved ja määras, et sisse tuleb nõuda dumpinguvastane tollimaks ja tasakaalustav tollimaks, mis kuulus tasumisele hetkel, kui nende kinnitusarvete esemeks olevaid tehinguid käsitlevad vabasse ringlusse lubamise deklaratsioonid aktsepteeriti.
- 112 Kuna vaidlusaluse määruse artikkel 2 puudutab seega hinnakohustuse heakskiidu tühistamise tagajärgi või mõju ning kuna just seda küsimust on konkreetselt käsitletud dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikes 9 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikes 9, siis tuleb analüüsida selle artikli 2 õiguspärasust kõigepealt nende sätete suhtes, mida vaidlusaluses määruuses on pealegi mainitud kui selle määruse vastuvõtmise õiguslikku alust.
- 113 Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 131 õigesti meenutas, tuleb liidu õiguse sätte tõlgendamisel arvestada mitte üksnes selle sõnastust, vaid ka konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärgi, mille osa sätte on (2. detsembri 2021. aasta kohtuotsus komisjon ja GMB Glasmanufaktur Brandenburg vs. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-884/19 P ja C-888/19 P, EU:C:2021:973, punkt 70 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 114 Selles kontekstis tuleb kõigepealt märkida, et dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 9 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 9 sõnastusest tuleneb, et eelkõige juhul, kui komisjon tühistab hinnakohustuse heakskiidu, „hakatakse automaatselt kohaldama“ lõplikku dumpinguvastast tollimaksu või lõplikku tasakaalustavat tollimaksu, mis kehtestati vastavalt dumpinguvastase alusmääruse artikli 9 lõike 4 kohaselt ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 15 lõikele 1 kohaselt, nagu siinses asjas rakendusmääruste nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 artiklites 1 kehtestatud tollimaks.
- 115 Selleks et kindlaks määrata, kas need sätted võimaldavad vastu võtta selliseid meetmeid, nagu on sätestatud vaidlusaluse määruse artiklis 2, s.o kinnitusarvete kehtetuks tunnistamine ja tollimaksu sissenõudmine seoses nende arvetega hõlmatud tehingutega, sealhulgas nendega, mis tehti enne selle määruse jõustumist, tuleb neid tõlgendada koostoimes esiteks dumpinguvastase alusmääruse artikli 9 lõike 4 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 15 lõike 1 sätetega, millest nähtub, et lõpliku tollimaksu „kehtestab“ komisjon, ja teiseks dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 1 teise lõigu ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 1 teise lõigu sätetega, millest nähtub, et „kohustuste kehtimise ajal“ „ei kohaldata“ asjaomase impordi suhtes lõplikku tollimaksu.
- 116 Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 88, nähtub nende sätete koostoimes tõlgendamisest, et ajutise või lõpliku tollimaksu „automaatset kohaldamist“, mis on ette nähtud dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikes 9 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikes 9, muu hulgas juhul, kui komisjon tühistab hinnakohustuse heakskiidu, tuleb tõlgendada mitte kui uue tollimaksu kehtestamist, vaid kui algul kehtestatud tollimaksu kohaldamist, arvestades, et selle tollimaksu kohaldamine oli peatatud „kohustuste kehtimise ajal“.

- 117 Täpsemalt öeldes ei ole lõpliku tollimaksu kohaldamise peatamine hinnakohustuse heakskiitmise korral, mis on ette nähtud dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 1 teises lõigus ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 1 teises lõigus, ning selle tollimaksu automaatne kohaldamine, mis heakskiidu tühistamise puhuks on ette nähtud dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 9 esimeses lõigus ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 9 esimeses lõigus, seotud sellise tollimaksu kehtestamisega, vaid selle tagajärgedega, nagu eelkõige selle maksu sissenõudmine.
- 118 Eeltoodust tuleneb, et vastupidi sellele, mida leidis Üldkohus eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktis 138, võib alusmääruste rakendamise eest vastutavate liidu institutsioonide õigus nõuda – pärast hinnakohustuse heakskiidu tühistamist –, et tasuta tuleb tollimaks nende tehingute alusel, mida hõlmavad kehtetuks tunnistatud kinnitusarved, nagu on ette nähtud vaidlusaluse määruse artiklis 2, õiguspäraselt tugineda dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikele 9 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikele 9.
- 119 Sama järeldus tuleb teha ka osas, milles vaidlusaluse määruse artikkel 2 näeb ette kinnitusarvete kehtetuks tunnistamise.
- 120 Sellega seoses tuleb märkida, et dumpinguvastase alusmääruse artikli 14 lõike 1 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 24 lõike 1 kohaselt kehtestatakse dumpinguvastane tollimaks või tasakaalustav tollimaks määrusega ning seda nõuavad sisse liikmesriigid sellises vormis ja ulatuses ning nende kriteeriumide alusel, nagu seal määruses on sätestatud. Nagu Euroopa Kohus on otsustanud, tuleneb sellest sõnastusest, et liidu seadusandja ei kavatsenud kitsendavalt kindlaks määrata dumpinguvastase tollimaksu sissenõudmisega seotud elemente, mida võib kehtestada (vt selle kohta 15. märtsi 2018. aasta kohtuotsus *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, punktid 57 ja 58).
- 121 Kinnitusarvete väljastamine, nagu see on käesoleval juhul ette nähtud rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõikes 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõikes 1, puudutab aga nende rakendusmäärustega kehtestatud lõpliku dumpinguvastase tollimaksu või lõpliku tasakaalustava tollimaksu sissenõudmist, kuna nende arvete esitamine on nendes artiklites ette nähtud tollimaksuvabastuse tingimus. Lisaks on nende arvete eesmärk ka tagada asjaomaste tehingute tuvastatavus juhaks, kui määratakse sellise tollimaksu sissenõudmine asjaomase hinnakohustuse heakskiidu tühistamise tagajärjel.
- 122 Järelikult on kinnitusarvete väljastamine – nagu väidavad institutsioonid – tõepoolest üks nõuetest, mida need institutsioonid võivad kehtestada määruses, millega kehtestatakse dumpinguvastane tollimaks või tasakaalustav tollimaks dumpinguvastase alusmääruse artikli 14 lõike 1 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 24 lõike 1 alusel.
- 123 Mis puudutab täpsemalt kinnitusarvete kehtetuks tunnistamise õigust, siis on institutsioonidel järelikult samade sätete alusel ka see õigus.
- 124 Seega, kui komisjon teeb dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 9 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 9 alusel vastu võetud aktis järeldused hinnakohustuse heakskiidu tühistamisest, ei ole mingit takistust – vastupidi sellele, mida väitis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 137 ja 138 –, et see institutsioon tunnistab selle aktiga kehtetuks kinnitusarved, mida see kohustus puudutab, mis kujutab endast formaalset eeltingimust tollimaksu sissenõudmiseks tehingutelt, mida need kinnitusarved puudutasid.

- 125 Lisaks tuleb veel märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 130–138 esitatud arutluskäigus on rikutud õigusnormi, kuna see tugineb ekslikule eeldusele, et vaidlusaluse määruse artikkel 2 on kohaldatav tagasiulatuvalt niivõrd, kuivõrd see näeb Jiangsu Seraphimi hinnakohustuse heakskiidu tühistamise järel ette selle määruse I lisas loetletud kinnitusarvete kehtetuks tunnistamise ning nende arvetega hõlmatud tehingutelt dumpinguvastase tollimaksu ja tasakaalustava tollimaksu tasumise.
- 126 Olgu meenutatud, et erinevalt menetlusnormidest, mis on üldiselt kohaldatavad alates nende jõustumise päevast, tuleb liidu materiaalõigusnorme õiguskindluse põhimõtte ja õiguspärase ootuse kaitse tagamiseks tõlgendada nii, et need on enne nende jõustumist tekkinud olukordade suhtes kohaldatavad üksnes siis, kui nende normide sõnastusest, eesmärgist või ülesehitusest nähtub selgelt, et neile tuleb selline mõju omistada (22. juuni 2022. aasta kohtuotsus Volvo ja DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 127 Samuti ilmneb Euroopa Kohtu praktikast, et üldjuhul on uus õigusnorm kohaldatav alates selle õigusakti jõustumisest, milles norm sisaldub. Kuigi õigusnormi ei kohaldata õiguslike olukordade suhtes, mis tekkisid ja kujunesid lõplikult välja varasema seaduse kehtivusajal, kohaldatakse seda siiski varasema õigusnormi tulevikus tekkivate tagajärgede suhtes, samuti uute õiguslike olukordade suhtes. Teisiti on üksnes siis, kui uue õigusnormiga kaasnevad erisätted, mis määravad konkreetset kindlaks selle ajalise kohaldamise tingimused, kui õigusaktide tagasiulatuva jõu puudumise põhimõttest ei tulene teisiti (22. juuni 2022. aasta kohtuotsus Volvo ja DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 128 Mis puudutab vaidlusalust määrust, siis tuleb tõdeda, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktides 113–118 ja nagu institutsioonid õigesti rõhutasid, et selle määrusega ei kehtestatud uut tollimaksu seoses nimetatud määruse artiklis 2 osutatud tehingutega, vaid kohaldati rakendusmäärustega nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 kehtestatud tollimaksu, arvestades, et sellise tollimaksu kohaldamine oli üksnes peatatud ajaks, kuni Jiangsu Seraphimi võetud hinnakohustus kehtis vastavalt rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõikele 1 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõikele 1, ja seda kooskõlas dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõike 1 teise lõiguga ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõike 1 teise lõiguga.
- 129 Vaidlusaluse määruse artikkel 2 näeb seega ette kohaldamise enne määruse jõustumist tekkinud olukordade tulevaste tagajärgede suhtes, mitte aga tagasiulatava kohaldamise enne seda kuupäeva tekkinud olukorra suhtes käesoleva kohtuotsuse punktides 126 ja 127 viidatud kohtupraktika tähenduses.
- 130 Samuti rikub õigusnormi Üldkohtu argument, mis on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 138 ja mille kohaselt on ühest küljest dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikega 10 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikega 10 ning teisest küljest dumpinguvastase alusmääruse artikli 10 lõikega 5 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 16 lõikega 5 vastuolus see, et komisjonil on õigus tunnistada kehtetuks kinnitusarveid ja nõuda väidetavalt tagasiulatuvalt kõnealustelt tehingutelt tollimaksu tasumist, kuna Üldkohtu arvates määratlevad nimetatud sätted piiritletult need olukorrad, milles asjaomast tollimaksu võib tagasiulatuvalt kohaldada.
- 131 Esiteks piisab, kui märkida, et vaidlusaluse määruse artiklis 2 võetud meetmel ei ole tagasiulatuvat jõudu, nagu on tõdetud käesoleva kohtuotsuse punktis 129.

- 132 Teiseks on käesoleva kohtuotsuse punktides 115–118 tõdetud, et selline õigus võib õiguspäraselt põhineda dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõikel 9 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõikel 9.
- 133 Mis puudutab lisaks rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 punkti b ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 punkti b, siis ei saa ka neid rakendusmäärusi pidada tagasiulatuvat jõudu omavaks, kuna nendega kehtestati dumpinguvastane tollimaks ja tasakaalustav tollimaks sellise impordi suhtes, mis toimub kõnealust hinnakohustust rikkudes pärast nende määruste jõustumist, ning neis nähti ette – kinnitusarvete kehtetuks tunnistamise teel – asjaomase tollimaksu sissenõudmine tulevikus, kui esineb selline rikkumine ja asjaomane hinnakohustus tühistatakse.
- 134 Sellest järeldub, et vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnormi ka seetõttu, et Üldkohus tugines eelkõige selle kohtuotsuse punktides 132–139 vaidlusaluse määruse või eespool viidatud rakendusmääruste tagasiulatuvale jõule, et järeldada, et liidu seadusandja tahtest ja alusmääruste üldisest ülesehitusest tuleneb, et need määrused ei saa olla vaidlusaluse määruse artiklis 2 nimetatud meetmete vastuvõtmise õiguslik alus.
- 135 Lõpuks tuleb tõdeda, nagu rõhutas sisuliselt ka kohtujurist oma ettepaneku punktides 100–104, et alusmääruste eespool nimetatud tõlgendust kinnitab asjaolu, et vastupidi sellele, mida Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 151, kui pärast hinnakohustuse heakskiidu tühistamist ei ole võimalik sisse nõuda dumpinguvastast tollimaksu ja tasakaalustavat tollimaksu kogu impordilt, mis toimus seda kohustust rikkudes, siis see rikkumine ei too kaasa piisavalt tõsiseid tagajärgi, mis tagaks eksportivate tootjate võetud kohustuse järgimise ja nõuetekohase täitmise, mis omakorda kahjustaks kaitsesüsteemi, mida alusmäärustega on soovitud kehtestada.
- 136 Kõigist eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas, et alusmäärused ei saa olla vaidlusaluse määruse artikli 2 vastuvõtmiseks piisav õiguslik alus.
- 137 Järelikult tuleb kohtuasja C-439/20 P apellatsioonkaebuse teise ja kolmanda väitega ning kohtuasja C-441/20 P apellatsioonkaebuse teise väite esimese osaga nõustuda ning seega tühistada vaidlustatud kohtuotsus, ilma et oleks vaja analüüsida kohtuasja C-439/20 P apellatsioonkaebuse neljandat väidet ja kohtuasja C-441/20 P apellatsioonkaebuse teise väite teist osa.

Üldkohtule esitatud hagi

- 138 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus, kui ta tühistab Üldkohtu otsuse, teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium seda lubab, või saata asja tagasi Üldkohtule otsustamiseks.
- 139 Euroopa Kohus leiab, et menetlusstaadium lubab teha asja suhtes lõpliku kohtuotsuse ning et vaidlusaluse määruse tühistamise nõude kohta tuleb teha otsus.
- 140 Kõigepealt tuleb sellega seoses tõdeda, et esiteks käesoleva kohtuotsuse punktides 53–72 apellatsioonkaebuste esimese väite esimese osa kohta ja teiseks käesoleva kohtuotsuse punktides 73–88 mainitud esimese väite teise osa kohta esitatud analüüsi põhjal tuleb sisuliselt nendel põhjustel, mille Üldkohus aluseks võttis, vastuvõetavaks tunnistada nii Jiangsu Seraphimi

poolt Üldkohtule esitatud hagi vaidlusaluse määruse artikli 2 tühistamiseks kui ka esimese kohtuastme hageja õigusvastasuse väide, mis puudutas rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 punkti b ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 punkti b.

- 141 Mis järgmiseks puudutab Jiangsu Seraphimi poolt Üldkohtus esitatud ainsat väidet, millega sooviti tõendada, et vaidlusaluse määruse artikliga 2 on komisjon rikkunud esiteks dumpinguvastase alusmääruse artikleid 8 ja 10 ning teiseks subsiidiumivastase alusmääruse artikleid 13 ja 16, kuna ta tunnistas kinnitusarved kehtetuks ja määras, et sisse nõutaks tollimaks, mis tuli tasuda hetkel, kui nende kinnitusarvete esemeks olevat importi käsitlevad kauba vabasse ringlusse lubamise deklaratsioonid aktsepteeriti, siis tuleb see väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata käesoleva kohtuotsuse punktides 111–135 toodud põhjustel.
- 142 Lõpuks esitas Jiangsu Seraphim alusmääruste nimetatud sätetele tuginedes õigusvastasuse väite rakendusmääruse nr 1238/2013 artikli 3 lõike 2 ja rakendusmääruse nr 1239/2013 artikli 2 lõike 2 kohta.
- 143 Jiangsu Seraphim väidab sisuliselt, et nõukogu, kes tegutses rakendusasutusena, mitte seadusandjana, ei saanud delegeerida komisjonile õigust kinnitusarved kehtetuks tunnistada pelgalt hinnakohustuse heakskiidu tühistamise korral ega kohustada tolli nõudma tollimaksu sisse seoses kaubaga, mis on juba liidu tolliterritooriumil vabasse ringlusse lubatud.
- 144 Sellega seoses nähtub käesoleva kohtuotsuse punktides 111–136 esitatud põhjendustest, et selline tõlgendus ei ole õiguslikult põhjendatud.
- 145 Käesoleva kohtuotsuse punktides 114–118 esitatud põhjustel nähtub eeskätt alusmääruste üldisest ülesehitusest, eelkõige dumpinguvastase alusmääruse artikli 8 lõigetest 1 ja 9 ning subsiidiumivastase alusmääruse artikli 13 lõigetest 1 ja 9, et nõukogu võis volitada komisjoni sätestama, et pärast hinnakohustuse heakskiidu tühistamist ja vastavate arvete kehtetuks tunnistamist tekkib tollivõlg alates hetkest, kui aktsepteeriti vabasse ringlusse lubamise deklaratsioon.
- 146 Lisaks, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktides 120–124 esitatud arutluskäigust, kuulub nõukogu pädevus võtta vastu õigusvastasuse väite esemeks olevad sätted tema pädevuse alla näha dumpinguvastase või tasakaalustava tollimaksu kehtestavas määruses ette muud „kriteeriumid“, mis on seotud sellise tollimaksu sissenõudmisega, nagu on ette nähtud dumpinguvastase alusmääruse artikli 14 lõikes 1 ja subsiidiumivastase alusmääruse artikli 24 lõikes 1.
- 147 Eeltoodut arvestades tuleb Jiangsu Seraphimi õigusvastasuse väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 148 Kuna Jiangsu Seraphimi poolt Üldkohtule esitatud hagi ainus väide ega selle hagi raames esitatud õigusvastasuse väide ei ole põhjendatud, tuleb hagi jätta rahuldamata.

Kohtukulud

- 149 Kodukorra artikli 184 lõike 2 kohaselt otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse, kui apellatsioonkaebus on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse.

- 150 Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonimenetluses, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 151 Kuna Jiangsu Seraphim on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb institutsioonide kohtukulud esimeses kohtuastmes ning apellatsioonimenetluses vastavalt nende nõuetele välja mõista Jiangsu Seraphimilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 8. juuli 2020. aasta otsus Jiangsu Seraphim Solar System vs. komisjon (T-110/17, EU:T:2020:315).**
- 2. Jätta Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd poolt Euroopa Liidu Üldkohtule esitatud hagi rahuldamata.**
- 3. Mõista Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd-lt välja Euroopa Komisjoni ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsiooniastmes.**

Allkirjad